

ಸರಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಮತ್ತು ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅನೇಕ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಯುಯರ್ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಯಾವ ರೈತನಿಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ತರೀಜಮಾನಿರುತ್ತದೆಯೆಂಬ ವಿಚಾರ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲವು.ವರೆಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಹೋಗಿ ಉಳಿಯತಕ್ಕ ಜಮೀನುಗಳು, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಂಪಾಯ ವಸೂಲಿ ಯಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಮೊಬಲಗು ವಸೂಲಿ ಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ನೀರು ಸರದಿ ಮೊಬಲಗು ವಸೂಲಿಯಾಗಿದೆ, ಇಷ್ಟು ಬಾಕಿ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತಪಶೀಲ್ ಎವರಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆನ ಕೂಲವಾದಂಥ ಒಂದು ಡಿಸಿ.ಬಿ. ರೆಕೃಗರ್ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ತಯಾರಿಸಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಲಾ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೇನೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರೆಕೃಗಳನ್ನು ತಪ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ರೈತರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಬಾಕಿಗಳೂ ವಸೂಲಾಗುವ, ಕೆಲವರಿಂದ ವಸೂಲಾಗ ಸೇಕಾದದ್ದೂ ಇದೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಂದ ಈ ಬಡ್ತಿ ಮೊದಲಗಿನ್ನೂ ಸಹ ವಸೂಲಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಈ ಬಡ್ತಿಯನ್ನು ವಸೂಲಾಗದೆ ಹಾಗೆ ಬರಿ ವಾಟರ್‌ರೇಟನ್ನೇ ವಸೂಲಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಯಾರು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿದೆ. ಈ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡುತ್ತಾ ವಾಟರ್‌ರೇಟಿನ ಬಾಕಿ ಕೊಡುವುದಾರೆ ಬಡ್ತಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ಬಾಕಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೂ ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಕಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ರೈತರು ಬಾಕಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ರೀತಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ 6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಕಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ವಾಟರ್‌ರೇಟಿಗೆ ಬಡ್ತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಅವರು ಕೊಡುವ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಬಡ್ತಿಗೇ ವಪಾ ಆಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾರಣ, ಬಡ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ವಾಟರ್‌ರೇಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ದಯಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ನಿಗಾಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Resolution moved :

“That this Assembly is of opinion that the interest levied on the water rate that is being collected from the atchkatdars under the

Marconahalli Reservoir in Kuni-gal Taluk be abolished.”

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೆವೆನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಮರಾಮತ್ತು ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಮನವಿಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಸುಮಾರು,—ನನ್ನ ನೆನಪು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ—ವಾಕೋರ್‌ನಹಳ್ಳಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಬಾಕಿಬರಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಶ್ರೀಮಾ ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕಾಲಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಡ್ತಿ ವಾಪಸಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸರಿಸಾಕಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಂಶ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ defaulter ಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವುದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಕಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಡ್ತಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾರೆ. ಪುನಃ ಅದನ್ನೇ ಈಗ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯ ಫಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಬಡ್ತಿಯ ಅಂಶ ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ತಕ್ಷಣ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಬಹುದು. ಜಾಗೃತ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಾಲಾವಧಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

Sri N. HUCHMASTHY GOWDA.—I seek leave to withdraw the Resolution.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

No. 12.—Opening an Occupational Institute in Tumkur.

ಶ್ರೀ ಎ. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ.—

“This Assembly is of the opinion that an Occupational Institute be opened at Tumkur from the year 1953-54 itself in addition to the existing first grade college.”

ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಿಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈಗ 8-9

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.)

ಬಿಡ್ಯೋಗಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು, ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಚಿಕ್ಕಲಾಪಿ ಕಂಠ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್, ಆಕ್ಯುಪೇಷನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ದಾವಣಗೆರೆ, ಕೋಲಾರ, ಹಾಸನ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಈ ಕಡೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಿಡ್ಯೋಗಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಈಗೇನೋ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಈಶ್ವರಗಳಲ್ಲೂ ಇಂಜಿನಿಯರಾದೀತು ಕಾಲೇಜುಗಳು ಹಾಗೂ ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸುಗಳು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಯಿಂದ ಪಾಸಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇಂಜಿನಿಯರಾದೀತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನಿಂದ ನಾವು ಜನಗಳಿಗೆ ಜಿವನವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗುವಾಗ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಜೀವನಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದುದಾಗಿ ಬಿಡ್ಯೋಗಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸುಮಾರು ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಸರಾಸರಿ 30-32 ಸಾವಿರ ಜನರು ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ 1 ಭಾಗ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುತ್ತಾರೆಂದರೂ, ಹೀಗೆ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದವರಲ್ಲಿಯೂ 5% ನಷ್ಟು ಜನರಿಗೂ ಕೂಡ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸನ್ನಿವೇಶವೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬಾಕಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗತಿಯೇನು? ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕಿರುವ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಾದರೂ ಏನು? ಈಗಾಗಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಎಕರೆಯಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತುಂಡು ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳುಗಳು ಕೂಡ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರೆ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಜೀವನಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಬೇಕು; ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಹೋದರೆ ಕೆಲಸವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗೀಡು ಬಿಡ್ಯೋಗಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಅವರುಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಇತ್ತ, ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಅತ್ತ ದಾವಣಗೆರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ತುಮಕೂರಿನವರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಆಕ್ಯುಪೇಷನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮಾಜಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಬರ್ತಾರು ತನ್ನದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಜನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಂತಿ ಅವನಿಗೆಲ್ಲ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ? ಹೀಗಿದ್ದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಆಶೆಯಿಂದ ಮೊದಲು ಒಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರೂ ಬಂದ 6-8 ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮಾಜವು ದೊಡ್ಡ

ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ವಾಪಸು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಡ್ಯೋಗಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಯೋಗ್ಯತೆಯಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿ. ಹಾಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಇವರಿಗೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ತುಮಕೂರಿನಂತಹ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಿಡ್ಯೋಗಿಕ ಶಾಲೆಯೊಂದನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ನನಗಿಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಈಗೊಂದು ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ 400-500 ಮಂದಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ 30% ನಷ್ಟು ಪಾಸಾಗುತ್ತಾರೆಂದಿಷ್ಟು ಕೊಂಡರೂ, ಉಳಿದವರು ಹಾಗೂ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗುವ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮಾಜದ ದಾರಿ ಕಾಣದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಅಲ್ಲಗೆ ಕೈಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋದರೆಂದರೂ ಮುಂದೆ ಅವರು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಡುವುದರಿಂದ ಉದ್ಯೋಗದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅರಿತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಈ ಸಾಲಿನಿಂದಲೇ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಲಾರದು. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ತುಮಕೂರಿನವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೂ ನೆರವೇರಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೆರವೇರಿರುವುದಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Resolution moved :

“That this Assembly is of the opinion that an Occupational Institute be opened at Tumkur from the year 1953-54 itself in addition to the existing first grade colleges.”

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೇವೆನ್ಯೂ ಮತ್ತು ರಾಮ ಮತ್ತು ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ 5 ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣಶಾಲೆಗಳಿವೆ; ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು, ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಚಿಂತಾಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಕೂಡ ಪೂರೈಸುವುದರಲ್ಲಿದೆ.

ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಶರ್ಕಾರದವರು ಒಂದುಕಡೆ ತಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನ ದ್ವಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇವುಗಳಿಂದಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ಗಮನದ್ವಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಶಾಲೆಯ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಜಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಗೆಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕರೆದಾಗ ಡಿಪ್ಯೂಟಿ ಭಾಗಕ್ಕೆ 25 ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಸರ್ಜಿಫಿಕೇಟ್ ಶಾಲಾಭಾಗಕ್ಕೆ 25 ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶಮಾಡಿತು. ಸರ್ಜಿಫಿಕೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಎಂದರೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುವ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಲಿಯತಕ್ಕವರು; ಡಿಪ್ಯೂಟಿ ಮಾ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಎಂದರೆ ಸರ್ಜಿಫಿಕೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನ್ಯೂಟ್ರಿಕಾಶಿಕೊಂಡು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೂಪರ್‌ವೈಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುವವರು. ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲ ಡಿಪ್ಯೂಟಿ ಮಾ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ 25 ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ 300 ಅರ್ಜಿಗಳೂ, ಸರ್ಜಿಫಿಕೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ 25 ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ 3 ಅರ್ಜಿಗಳೂ ಬಂದಿದ್ದವು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರಸಕ್ತ ಒಮ್ಮೆ ಗೆಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಸರ್ಜಿಫಿಕೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕೊಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟೆವು. ಆಗಲೂ ಮೂರು ಅರ್ಜಿಗಳಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಜಿಫಿಕೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾವಣೆಯಾದ ಹೊರತು ನೀವು ಎಷ್ಟು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರೇ ಇರಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಬೇಕಾದರೆ ಮೇಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ 25,000 ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಜನರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆ ಕೆಲಸ, ಬಾವಿಯ ಕೆಲಸ ಮುಂತಾದವು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ, ಆದರೆ ಅಂಥ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸಗಳು ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಇಜಾರಾಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಹ್ಯಾಟ್‌ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೂಪರ್‌ವೈಸ್ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ; ಅದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಕ್ಕೆ ಈಗಿರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ ತರ್ಕ. ಆಮೇಲೆ ಅನತ್ಯಕ್ತವಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಾಗ ತಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಿಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ತಮಕೂರಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ 40 ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ 40 ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜು ಕೂಡ ಇದೆ. ತಮಕೂರಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒದುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಸದಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಇರುವ ಮುಖ್ಯ ಆತಂಕವೆಂದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಆತಂಕ. ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾದಾಗ ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನವಿಯನ್ನು ಪಾಪಸುತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ—

Sri T. N. MUDALAGIRI
GOWDA.—I seek the permission of

L.A.

the House to withdraw my Resolution.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for lunch and meet at 3-30.

The House adjourned for Lunch at Two Minutes past Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

Resolution No. 13.—Appointment of a Scheduled Castes Commission in the State.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಮೂಡಿಗೆರೆ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—

ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

“‘ಪೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್’ ಪಂಗಡಗಳವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ ಮೇರೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಾಲಪರಿಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯತಃ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಸಾಧನೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ‘ಪೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್’ ಪಂಗಡಗಳವರ ಒಂದು ‘ಕಮಿಷನ್’ ಮಂಡಲವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.”

ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಸುಮಾರು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹರಿಜನಾಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಡಳಿತದವರ ಲೋಪದೋಷಗಳಿಂದ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಹರಿಜನರ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 19 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಿರುವ ಈ ಜನಾಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿವೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಎರಿಸಲು ಕಾಲವಕಾಶವಿಲ್ಲದಾದ್ದರಿಂದ ಏಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿರುವಂ